

ZOCELOVAT STRANICKOST PRACOVNÍKŮ ZAHRA- NIČNÍHO OBCHODU A PEVNĚ UDRŽOVAT NEZÁ- VISLOST V ZAHRA NIČNÍM OBCHODĚ

(Výtah)

**Závěrečný projev na plenární schůzi strany na ministerstvu
zahraničního obchodu**

28. ledna 1965

Referát i diskusní příspěvky na dnešní schůzi byly správné. Měl jsem v úmyslu přednést své připomínky až po vyslechnutí celé vaší diskuse až do konce, avšak pro jiné zaneprázdnění řeknu několik slov o něco dříve.

Již před několika dny jsme se seznámili i s obsahem diskuse na schůzích buněk, podřízených stranické organizaci ministerstva. Dnešní schůze je pro rozvoj naší práce velmi dobrou a potřebnou schůzí. Mám dojem, že je trochu pozdě, když se takováto schůze po prvé konala teprve dnes.

Kdybychom takovéto schůze byli konali jednou či dvakrát každý rok, nebylo by se nám nakupilo tolik nedostatků a ani kritizované by kritika tolik nebolela.

Nevšímat si nedostatků tehdy, když jsou malé, a kritizovat je teprve poté, co vyrostly v nedostatky velké, se podobá tomu, jako bychom chtěli jedním rázem odstranit dávno navrstvenou zašlou špinu. Když se na člověka nalepí trocha špíny, dá se umýt mýdlem, ale když je špína už pěkná vrstva, musí se oškrabávat nožem. Když se škrábe nožem, může to pak i trochu bolet.

Soudruzi náměstkové ministra byli hodně kritizováni, ale lépe než si ponechávat zašlou špinu, je lepší se jí dočista zbavit i za cenu, že to trochu bolí. Když už nejde umýt ani mýdlem, musí se oškrabávat nožem. Jen tak člověk může opět žít v čistotě. Kdybychom špinu ponechali, protože její odstraňování bolí, mohl by se nám člověk úplně zkazit.

Proto kritika, provedená na dnešní schůzi, byla pro záchranu našich kádrů a pro zjednání nápravy v jejich práci velmi potřebná.

Musíme si z toho vzít trvalé poučení a do budoucna zajistit, aby ze stranických schůzí na ministerstvu se nedělaly jakési technické nebo administrativně pracovní konference, nýbrž aby se tyto schůze staly schůzemi výchovnými, na nichž se v silně kritické atmosféře bude rozvíjet ideologický boj.

Soudruh ministr a soudruzi náměstkové, kteří na schůzi byli kritizováni, nejsou lidé, kteří by odjakživa dělali mnoho chyb. Náměstkové ministra, nemluvě ani o ministrovi, který je členem politického byra ústředního výboru strany, jsou v základě samí dobří lidé. I z životopisů soudruhů náměstků ministra vidíme, že jsou všichni dělnického původu, že jsou novými pracovníky, které strana vychovala po osvobození. I ostatní soudruzi, kteří dnes byli kritizováni, mají dobrý původ a dříve pracovali dobře. Strana jim dala důvěru a vyslala je na ministerstvo.

Byli to tedy původně sice všechno dobří soudruzi, ale protože po dlouhý čas žili, jak se jim zlíbí, mimo stranický život, aniž podléhali kritice a dohledu mas, objevilo se u nich mnoho nedostatků.

Když se člověk, který se stane ministrem nebo náměstkem ministra, začne naparovat, jakoby zastával bůhvíjak vysoký úřad, a přestane respektovat organizaci strany a stranická usnesení, když se dobře nepodílí ani na stranickém životě, ignoruje masy a vede si byrokraticky, dospěje k takovým koncům.

My jsme doposud nevěděli, že ministr či jeho náměstkové si počínají zcela libovolně, sedíce nad stranickou organizací a nezúčastňujíce se ani schůzí buněk. Jak nyní zjišťujeme, vyskytují se takové případy v nemalé míře nejen na ministerstvu zahraničního obchodu, ale i na jiných ministerstvech. Této schůze se zúčastnili i mnozí soudruzi ministři a náměstkové z jiných ministerstev a bylo by dobře, kdyby si z této schůze vzali poučení.

Buržoazní ideologie se nevyskytuje jen u lidí buržoazního nebo maloburžoazního původu. I u kádrů z řad dělnické třídy se přežitky starého myšlení mohou kdykoli vyskytnout. I kádry s dobrým původem a příslušností se mohou dát špatnou cestou a degenerovat, jestliže se nevychoávají. Stranická organizace musí neustále dozírat na život členů strany a kádrů a neúnavně je vychovávat tak, aby žádný z nich

se nedal špatnou cestou.

Nejdůležitější věcí při výchově kádrových pracovníků je kolektivní výchova skrze organizační život. I toho, aby ministr individuálně vychovával své náměstky a náměstkové opět vedoucí odborů, je zapotřebí. Avšak základem je správné konání schůzí stranických buněk a zintenzívnění kolektivní kritiky v stranických organizacích.

Strana je organizací s pevnou disciplínou. Členové strany se skrze stranickou organizaci musí podílet na revolučním boji a v organizačním životě se musí neustále zocelovat. Jestliže členové strany nebo kádry se vymaňují z organizovaného života, znamená to ve skutečnosti, že vypadávají ze stranické organizace. Všichni členové strany bez ohledu na osobu se musí absolutně podřizovat disciplíně strany a důslednou účast na organizovaném životě musí považovat za nejsvětější povinnost, za zákon života, a být na ni hrdi.

Člen strany, který se na organizovaném životě podílí nerad a dohled strany považuje za přítěž, je člověkem, který již není normální a propadl nějaké nemoci. Jestliže z této nemoci nebude vyléčen, může to s ním dospět až tak daleko, že se zcela zkaží a nebude hoden ani jména občana, natož člena strany.

Když se člen strany vymkne kontrole strany, je to stejně nebezpečné, jako když malé dítě přijde o mateřskou náruč. Když děti v rodině nejsou pod dohledem otce a matky a nedostává se jim dobré výchovy, dávají se na špatnou cestu.

Když se člověk pravidelně zúčastňuje organizovaného života strany, mohou ho jiní soudruzi upozornit na jeho nedostatky, které si sám ještě neuvědomil, a i když třeba sám nebude kritizován, může mu být i kritika, kterou vyslechne na adresu jiných soudruhů, podnětem k tomu, aby se nad sebou zamyslel. Tak člověk může včas odstraňovat své nedostatky a vždy žít v oddanosti straně. Proto se členové strany z vlastní iniciativy musí aktivně podílet na organizovaném životě strany a organizace strany musí pevně bdít nad tím, aby členové strany se organizovanému životu nevyomykali.

V zájmu zintenzívnění organizovaného života členů strany a kádru je důležité, aby ve straně byla vytvářena kritická atmosféra. 10. plenární zasedání 4. ústředního výboru strany se pro rozvoj vnitrostranické demokracie a intenzivní rozvíjení kritiky mezi členy strany stalo významným mezníkem.

V minulosti jsme zocelování kádru pomocí kritiky nedělali dobře. Proto se kádry začaly před kritikou velice stydět a velice se jí bát a též členové strany před kritizováním kádru váhají. Když takovéto tendence narostou, nemůže to mít za následek nic jiného, než že kádry se ze života strany vymaní.

Jen díky zocelování s pomocí kritiky poznají kádry sílu mas, stanou se skromnějšími, budou se při práci vždy opírat o organizaci strany a o masy.

Kritika se musí provádět denně. Člověk, který by byl zcela dokonalý a prost všech nedostatků, nemůže existovat. Kterýkoli člen strany, nehledě na osobu, se při práci může dopustit chyby. Musíme dosáhnout toho, aby ani sebemenší vady se nekryly, nýbrž aby se včas kritizovaly a byly napravovány. V práci se dá zjednat náprava a člověk se dá zachránit jen tehdy, když se kritika provede tehdy, kdy začíná jít nesprávnou cestou. Jestliže se dlouho nic nekritizuje a potom se na člověka pouští hromy a blesky a je odvoláván z funkce poté, kdy je vše zkaženo, nemá z toho strana vůbec žádný prospěch.

Kritiku je nutno provádět pokud možno v soudružském ovzduší. Smyslem toho, že provádíme kritiku, je snaha o to, aby ve straně byl nastolen zdravý styl života, aby se posilovala semknutost mezi soudruhy a abychom pracovali lépe. Proto kritizující soudruzi musí vycházet nikoli ze snahy někoho roztrhat, nýbrž z upřímné lítosti nad tím, že jejich soudruh se dopouští chyby, a z principiálního stanoviska obhajoby zájmů strany.

Když matka syna nebo dceru pořádně vyhubuje, velice ji to bolí. Protože však své syny a dcery miluje, bez váhání jim vyhubuje, když vidí, že dělají něco špatného. Jestliže je opravdu milují, musí i členové naší strany své soudruhy včas kritizovat a nesnažit se jejich chyby krýt. Jen taková soudružská kritika může člověka dojmout a vrátit soudruha, který šel nesprávným směrem, na správnou cestu.

I když je kritika trochu bolí, musí kritizovaní soudruzi kritiku ve své mysli přijímat nezaujatě, musí projevovat ochotu své nedostatky napravit. Z kritiky si zoufat nebo pomýšlet na odvetu je naprosto nepřijatelné. Kritizovaní soudruzi se musí hluboce zamýšlet nad svými chybami a neúnavně se snažit o jejich nápravu.

Pouhé uznání kritiky ještě neznamená, že chyby byly napraveny. Je třeba zajistit, aby soudruzi, kteří dnes byli kritizováni, se v budoucnu

dobře zapojili do života strany, dobře se učili a sebe vychovávali tak, aby dosahovali úspěchů při plnění revolučních úkolů a v praktické činnosti tím své chyby napravili.

Z toho, že na dnešní schůzi byli kritizováni hlavně ministr a jeho náměstkové, nelze vyvozovat, že kritika je potřebná jen pro kádry. Je ovšem skutečností, že u soudruha ministra a jeho náměstků se projeví mnoho nedostatků vzhledem k tomu, že se dříve dobře nezúčastňovali stranického života. Avšak zintenzívnovat svůj stranický život a zocelovat svou stranickou potřebu je každý bez rozdílu. V budoucnu bude třeba mezi všemi členy strany na ministerstvu vytvořit ovzduší kritiky a dále zintenzívnit práci, spojenou se zocelováním stranickosti.

Zocelování stranickosti je pro pracovníky zahraničního obchodu záležitostí zvláště naléhavou.

Zahraniční obchod má velmi důležitou úlohu pro urychlování socialistické výstavby v naší zemi a pro rozvíjení vztahů přátelství a spolupráce s jinými zeměmi.

Ministerstvo zahraničního obchodu je orgánem, kterému je svěřena zahraniční hospodářská činnost státu. Naš zahraniční obchod je nejen důležitou cestou k uskutečňování hospodářské spolupráce s jinými zeměmi, ale značnou měrou přispívá i k rozvoji politických vztahů mezi státy. Rozvoj přátelských vztahů mezi státy často začíná nejprve od zahraničního obchodu a postupně pak jsou navazovány vztahy politické. V tomto smyslu lze říci, že zahraniční obchod je prvním článkem v procesu rozvoje našich zahraničních vztahů.

Zahraniční obchod je nejen prací velmi důležitou ze státního hlediska, nýbrž i prací obtížnou a složitou. Ministerstvo zahraničního obchodu přichází do styku nejen se zeměmi socialistickými a s neutrálními státy v Asii a v Africe, což je samozřejmé, ale i s kapitalistickými zeměmi Západu. Pracovníci ministerstva zahraničního obchodu jezdí i do zemí prohnitého kapitalismu, dostávají se neustále do styku i s lidmi ze zemí, které zabředají do revizionismu. Jestliže pracovníci našeho zahraničního obchodu budou po stránce stranickosti slabí a po stránce komunistické průpravy málo vyspělí, mohou při častém styku s kapitalisty nebo revizionisty být strženi k rozmařilému a prohnitému kapitalistickému způsobu života, mohou sami zburžoaznět, aniž si to stačí uvědomit, mohou se napít z poháru revizionismu.

Lze říci, že je to stejné, jako že člověk dostane rýmu, když se setká

s někým, kdo už rýmu měl. Když jsme ve styku s nemocným člověkem, neustále na nás přecházejí jeho bacily, i když očima to nepozorujeme. Člověk, který své zdraví neustále otužuje a vypěstoval si silnou odolnost proti nemocem, ani při styku s nemocným onemocnět nemusí, avšak člověk se slabým zdravím a nízkou odolností může onemocnět snadno.

Člověk, který svou stranickou neustále nezoceluje a který se pevně nevyzbrojil politikou strany a marxisticko-leninským světovým názorem, může se při styku s kapitalisty ihned nakazit kapitalistickou rýmou a při styku s revizionisty revizionistickou rýmou. Proto tak, jako si pěstujete svou odolnost proti nemocem tím, že se denně ráno myjete studenou vodou a třete tuhým ručníkem, že hodně sportujete, musíte se pravidelně aktivně podílet na životě strany a neúnavně studovat politiku strany a marxismus-leninismus, abyste si neustále zocelovali svou stranickou.

Stranickou pracovníků zahraničního obchodu se musí projevat především v tom, že se v zahraničně ekonomické činnosti pevně přidržují nezávislosti a zásady čučche.

Pracovníci zahraničního obchodu musí stát na stanovisku pevného prosazování politiky strany v zahraničně ekonomické činnosti a důsledného obhajování zájmů našeho lidu a naší revoluce. Člověk, který neumí hájit politické a hospodářské zájmy státu, nemá předpoklady pro to, aby mohl být pracovníkem zahraničního obchodu.

Pracovníci zahraničního obchodu musí vřele milovat svou zemi a svůj lid, musí obětavě bojovat o to, aby správně pochopili a řešili všechny požadavky, které naše revoluce a budování socialismu v naší vlasti staví před zahraniční obchod.

Bylo by velikou chybou, kdyby si pracovníci zahraničního obchodu mysleli, že jim stačí, aby znali jen věci z jiných zemí. Pracovníci zahraničního obchodu musí především dobře znát situaci své země a politiku své strany. Musí dobře znát nejen politiku strany v oblasti zahraničního obchodu, ale veškerou její vnitřní i zahraniční politiku. Jen tak mohou provádět zahraniční hospodářské styky ze stanoviska čučche. Nedostatkem našich pracovníků zahraničního obchodu dnes je to, že se nevyznají v situaci své země a nereagují citlivě na požadavky strany.

Člověk, který chce poznávat jen věci cizí, a nezná přitom své vlastní, ztrácí ve své práci hledisko čučche a propadá poklonkovaní před vel-

kými a dogmatismu. Kdo nemá chuť, přestává věřit ve své síly a nedokáže bojovat za ochranu zájmů své země.

Za nedávné Vlastenecké osvobozené války jsme ještě s větší naléhavostí pocítili, jak důležité je vytyčit si chuť.

Po osvobození jsme v naší propagandě mnoho mluvili o Sovětském svazu, avšak o boji nás Korejců samotných jsme se mnoho nezmiňovali.

Kdybychom byli bývali od počátku členy strany a pracující seznávali s historií našeho boje a vychovávali je v bojovém duchu našich revolucionářů, byli by naši lidé i v době dočasného ústupu ještě lépe bojovali a s mnoha lidmi by to nebývalo dopadlo špatně. Protože jsme však lidi takto vychovávat nedokázali, mnozí lidé, jakmile do naší země vstoupili Američané, nedokázali pomyslet na to, aby s nepřítelem bojovali vlastními silami a doufali jen v to, že nám někdo jiný pomůže. Pochybujete, že bychom mohli bojovat se silnými Američany bez pomoci armád jiných zemí, ztráceli naději.

Z těchto smutných zkušeností jsme se poučili a začali jsme zjednávat nápravu v ideologické práci strany. Tehdy jsme v naší ideologické práci neměli chuť a mnozí pracovníci propadali poklonkovaní před velkými a dogmatismu.

Když jsem prověřoval vyučovací osnovy škol, zjistil jsem, že světovým dějinám byly věnovány stovky vyučovacích hodin, avšak o dějinách naší země se toho mnoho nevyučovalo. Žáci a studenti se budou moci stát dědici našich revolučních tradic a budou moci statečně bojovat s jakýmkoli nepřítelem jen tehdy, jestliže je budeme v hojně míře seznamovat s dějinami naší země a zejména s dějinami našeho revolučního boje. V našich školách se však dobře nevyučovalo historii takových vlasteneckých zápasů lidu, jako bylo hnutí 1. března nebo hnutí studentů v Kwangdžu, a také boji protijaponských partyzánů se věnuje velmi malá pozornost.

Také umělci zpívali hlavně západní skladby a když malovali, malovali evropské nebo sibiřské krajiny. Kam jste šli, viděli jste na stěnách také portréty jen samých Evropanů.

Jednoho dne za války jsem navštívil vojenské rekreační středisko a vidím, že na pokoji vojáků visí obraz sibiřské krajiny, kde hustým lesem porostlou, zasněženou rovinou se ubírá medvěd. Řekl jsem na to tehdy: v naší zemi máme Diamantové hory, Mjohjangsan a další nádherné hory, jakých na celém světě není mnoho, máme překrásná

a památná přírodní místa v hojném počtu, proč tu tedy musí viset sibiřská krajina? Když se vojáci ve dne v noci musí dívat jen na cizí krajinu, nemůže se v nich vypěstovat vlastenectví, láska k domovu a vlasti.

Když jsme se po dočasném ústupu zase navrátili, zašel jsem se hned podívat na jednu střední školu. Ve třídách tam viselo mnoho portrétů, ale mezi nimi jediný Korejec jsem byl já. Řekl jsem tehdy učitelům, že naše vlast měla mnoho slavných vojevůdců, měla také bezpočtu skvělých vědců a geniálních umělců, proč tedy pověsili a uctívají jen portréty samých Evropanů? Zdůraznil jsem také, že ve škole se také nemají zpívat jen západní písně, ale hodně korejských písní.

V době války naše strana uložila pracovníkům v oblasti umění, aby široce popularizovali naše národní hudební nástroje a rozvíjeli národní hudbu a národní tanec. Avšak vinou machinací protistranických frakcionářů, kteří se do této oblasti vloudili, nebyla tato směrnice strany zpočátku dobře prosazována. Někteří lidé národní hudební nástroje zavrhovali, vyjadřující se o nich jako o nástrojích nedokonalých proto, že jim schází dva tóny.

V zájmu odstranění těchto nedostatků, které se projevíly v ideologické práci, naše strana počínaje rokem 1955 rozvinula energický boj proti poklonkovaní před velkými a proti dogmatismu. Protože naše strana v ideologické práci prosadila chuť, dokázala odrazit všechny tlaky a nekalé machinace velmocenských šovinistů a důsledně si udržet správnou revoluční linii, dokázala v revoluci i ve výstavbě dosáhnout velkých úspěchů.

Lidé, propadlí poklonkovaní před velkými, a dogmatici způsobili v minulosti velmi značné škody i v zahraničním obchodě.

Podívejme se na příklad z oblasti zbrojního průmyslu. Jistí lidé se usadili ve zbrojním průmyslu, aby navenek dělali, jako že pracují pro naši zemi, ale ve skutečnosti sloužili zájmům lidí z jiné země. Tvrdíce, že pažby k puškám se nedají dělat z žádného jiného dřeva než z ruské břízy, za množství deviz nakupovali v cizině březové dřevo. Dospěli dokonce tak daleko, že když viděli, jak cizinci vyrábějí bedýnky z odřezků dřeva, aby tyto odřezky nepřišly nazmar, nechávali neporušené kmeny schválně řezat na kousky, aby se z nich daly vyrábět bedýnky.

Budeme musít v oblasti zahraničního obchodu rozvinout energický boj s případy ztráty nezávislosti a poškozování státu v důsledku slepého

podřizování se požadavkům cizinců.

Až v budoucnosti zmizí státy a na celém světě zavládne komunistická společnost, tento problém již nebude existovat, avšak pokud zatím existují státní hranice a rozlišuje se, co je tvoje a co je moje, je třeba jasně vymezovat hraniční čáru i mezi socialistickými zeměmi. Bylo by pošetilé se domnívat, že nám někdo něco dá jen tak zadarmo.

Člověk, který v zahraniční činnosti nedovede hájit zájmy své země, se neliší od někoho, kdo vlast a národ zrazuje. Pracovníci ministerstva zahraničního obchodu při hájení zájmů strany a státu se nesmějí dopouštět sebemenšího kompromisu, nesmějí podlehnout ani sebenepratrnějšímu zakolísání.

Pronikání lidí, kteří poklonkují před velkými, a dogmatiků, jimž není vlastní stranickost ani třída a kteří si neosvojili čučche, do řad pracovníků zahraničního obchodu je velmi nebezpečné. Musíme neúnavně usilovat o to, abychom ministerstvo zahraničního obchodu vybudovali ještě pevněji a abychom z pracovníků zahraničního obchodu vychovali straně a státu bezmezně oddané revoluční bojovníky.